

to Afdelinger af den hele Communalbestyrelse. Imidlertid fremkom der fra Byernes Side Fordring om at faae en større Frihed og Myndighed. Det næste Skridt, man gjorde, var da det, som indeholdes i Loven af 23de Januar 1862, hvorefter Magistraten i visse Tilfælde skulde træde sammen til Forhandling med Byraadet; men man turde ikke gjøre Skridtet heelt ud, og man gav derfor Magistratens Stemme en særegen kvalificeret Vægt; der udfordredes $\frac{2}{3}$ af Stemmerne, for at Noget kunde gaae igjennem, som Borgmesteren var imod. Det forekommer mig nu, at man enten maa vende tilbage til det oprindelige Tokammersystem — som jeg imidlertid ikke troer, at Noget for Alvor tænker paa — eller ogsaa maa man gennemføre hvad man gjorde Skridt til i 1862, nemlig Enhedsystemet; at have en Blanding af begge Systemer forekommer mig at være meget uheldigt. Der er sagt, at man forvanskede Forholdene imellem de forskjellige Elementer i Myndigheden ved ikke at sondre paa den før antydede Maade; men jeg gad dog nok vide, om det ikke maa siges, at Forholdet ganske anderledes forvanskes ifølge den Maade, hvorpaa Sagen er foreflaaet og vedtagen ordnet i Landsthinget. Til Nød vilde det nemlig kunne siges at være correct, om man sagde, at Borgmesteren og Magistraten ere de Udøvende og Forvaltende, de have ikke Noget at bestille med Beslutninger og Bevillinger, de tilkomme kun Byraadet. Men det har man ikke sagt i det andet Thing; man har derimod sat det forvaltende og udøvende Element med ind i Byraadet, man har altsaa givet de samme Personer den besluttende, bevilgende og udøvende Myndighed. Dette maa ikke blot siges at være ucorrect, theoretisk taget, men det fører praktisk til Resultater, som neppe kunne siges at være heldige. Det udtales i Lovforslagets § 2, at det er det samlede Byraad, der har den besluttende Myndighed, og at det samlede Byraad bestaaer af Magistraten og af umiddelbart valgte Medlemmer. Naar man nu vil see hen til § 10, vil man see, hvilken Betydning dette vil have; i § 10 siges nemlig, hvad der udfordres for, at Byraadet kan tage en Beslutning, nemlig at der, foruden Borgmesteren, skal være mindst Halvdelen af dets Medlemmer

tilstede, men „dets Medlemmer“ kan ifølge Sammenhængen ikke betyde Andet end saavel de umiddelbart valgte Medlemmer som Magistratspersonerne, hvis Antal skal kunne gaae op til 6. Det er altsaa aabenbart, at naar virkelig den store Tanke om den vigtige Magistrat i sin Heelhed gennemføres, vil man kunne komme til det Resultat, at i en Samling af det samlede Byraad, ville Magistratens Personer kunne udgjøre en dog Pluraliteten. Om det virkelig vil stee i det enkelte Tilfælde, er et andet Spørgsmaal, men naar vi befinde os paa det theoretiske Gebeet, vil det ikke kunne nægtes, at en Ordning, hvorved Saadant bliver muligt, ikke kan siges at være heldig. Ja, man gaaer saa vidt i den dobbelte Indflydelse, som man vil give Magistraten, at man endogsaa, hvor der tildeles Magistraten et særligt Hver, lader Magistratspersonerne være med i den Virksomhed, som Byraadets valgte Medlemmer derefter skulle udøve. I § 19 hedder det nemlig, at Magistraten skal affatte et Overslag over Communens Indtægter og Udgifter for det næste Aar. Dette af Magistraten forfattede Overslag skal imidlertid ikke blot være Gjenstand for de umiddelbart valgte Medlemmers Drøftelse, nei, det er det samlede Byraad, hvortil ogsaa Magistratspersonerne henregnes. Jeg skal i Forbigaaende bemærke, at naar der i Lovforslaget tales om Byraadet, maa dette forstaaes som de umiddelbart valgte Medlemmer plus Magistraten; det er kun i en enkelt Paragraph, hvor Ordet „Byraadet“ kan være noget tvivlsomt, nemlig i § 30 i det første Stykke, hvor det hedder, at det paaligger Byraadet og særligt Magistraten at føre nøie Tilsyn med Communens Kassevesen, medens det i det andet Stykke hedder, at det samlede Byraad „er ansvarligt for de Capitaler, Activer og andre Eiendomme, der tilhøre Communen“, som om det skulde være en Modsetning til Byraadet i § 30 i 1ste Linie. Dette er imidlertid mindre nøagtigt, da der begge Steder maa forstaaes det Samme. Jeg vil imidlertid nu lade de mere theoretiske Betragtninger ligge. Der som man praktisk kunde opnaae et heldigt Resultat, kunde man jo finde sig i den foreflaaede Ordning, men jeg troer virkelig, at i Praxis vilde